

verhaal 45

Mijn liefde voor Alde Fryske Tjerken, vaak gebouwd in de 11^e en 12^e eeuw, op Terpen, is er al heel lang. Geboren en opgegroeid in een klein dorp in de Friese Wouden, ben ik van jongs af aan door mijn heit en mem meegenomen naar de kerk. Ik ben er gedoopt en heb er op zondagschool gezeten waarvan mijn vader leider was. Ik heb mooie herinneringen aan het kerstfeest in de kerk, met de zondagsschool en heel de gemeente. De grote kerstboom, de brandende kaarsjes, onder de kerstboom een emmer met water, sinaasappels, snoep en chocolademelk. Mijn vader die de vrije vertelling op het kerstfeest deed. Sjoerds wondere kerstnacht. En de boekjes die we meekregen naar huis (W.G. Van der Hulst).

We hadden een pake die om de 2 weken het gras op het kerkhof maaide met 'de Seine'. Het gemaaid gras ging naar zijn konijnen en geiten. Mijn broer en ik moesten hem dan helpen om de laatste grassprietjes weg te halen bij de grafstenen. Want het moest er altijd keurig netjes uitzien. Hij vertelde altijd veel over de mensen die rondom de kerk begraven lagen. Vaak zei hij, als hij dichtbij een grafsteen aan het maaien was: "Jongens, nu zal pake het haar van ..... even afscheren". Mijn vader heeft jaren de vlag op de toren gedaan bij feestdagen. Dan mochten we met hem mee naar boven in de toren.

Ook kreeg de kerk betekenis toen ik ouder werd. Ons huwelijk in de kerk. Het laten dopen van de kinderen. De rouwdiensten van grootouders en ouders, en het begraven van hen rondom de kerk. Persoonlijk is de kerk voor mij ook een ontmoeting met God. Dat heb ik 6 jaar geleden ervaren bij de rouwdienst van mijn vrouw. Hij was erbij en ging met mij, toen ik alleen verder moest. Daarom is het zo mooi dat er kerken zijn, waar je naartoe mag gaan. Om God te ontmoeten, om te bidden, om je blijdschap te vertellen, je dankbaarheid te tonen, maar ook je verdriet en pijn te delen.

In 2006 ben ik met pensioen gegaan en sindsdien geef ik 1 dag in de week rondleidingen in de kerk in Hogebeintum. Op de hoogste terp van Nederland. De kerk in Hogebeintum is ook eigendom van de stichting Alde Friese Tjerken in Fryslân. Elke 1^e zondag van de maand is er een Friese dienst. Heel bijzonder is het, dat ik al 14 jaar de bezoekers (duizenden) de geschiedenis van de bewoners en de kerk van Hogebeintum mag vertellen. Eeuwen geleden hebben onze voorouders deze kerk gebouwd als ontmoetingsplek met God.

Daarom is het werk van de Stichting Alde Friese Tjerken (50 jaar al!) zo belangrijk.

Marten van der Kloet Dokkum